

MƯA HỒNG

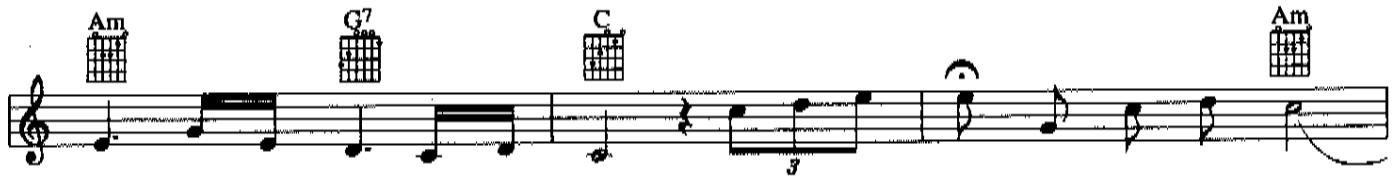
Trịnh Công Sơn

SLOW

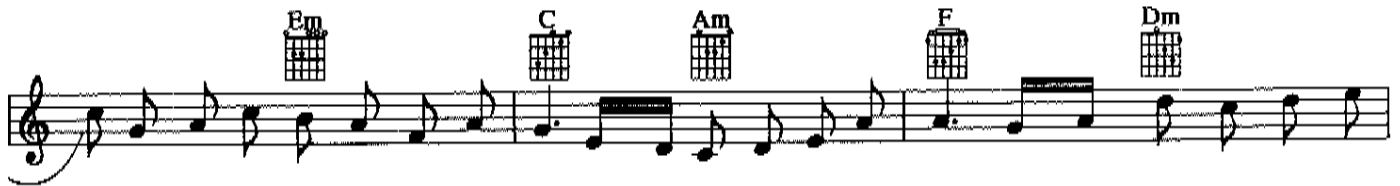
Trời ươm nắng cho mây hồng. Mây qua mau em nghiêng sầu. Còn mưa

xuống như hôm nào em đến thăm mây âm thầm mang gió lên. Người ngồi

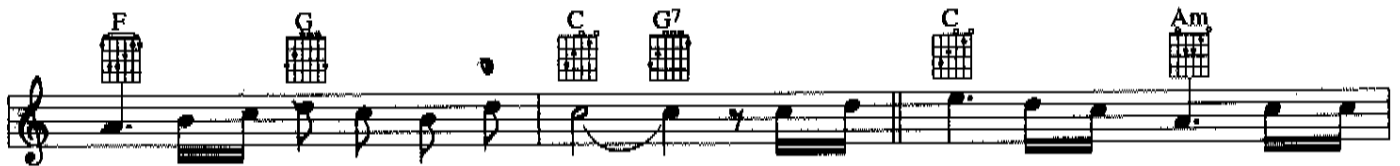
đó trông mưa nguồn. Ôi! Yêu thương nghe đã buồn ngoài kia lá như vẫn xanh ngoài sông



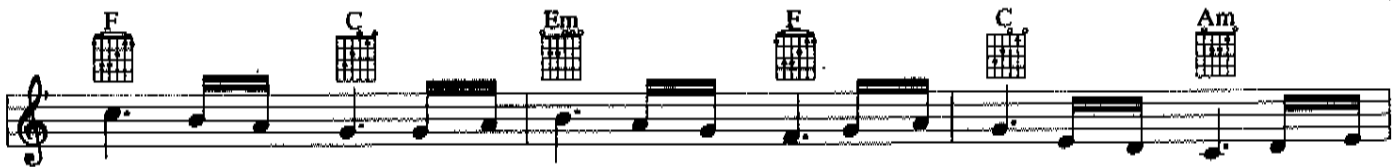
vàng nước dâng lên hồn muôn trùng. Nay em đã khóc chiều mưa đĩnh cao.



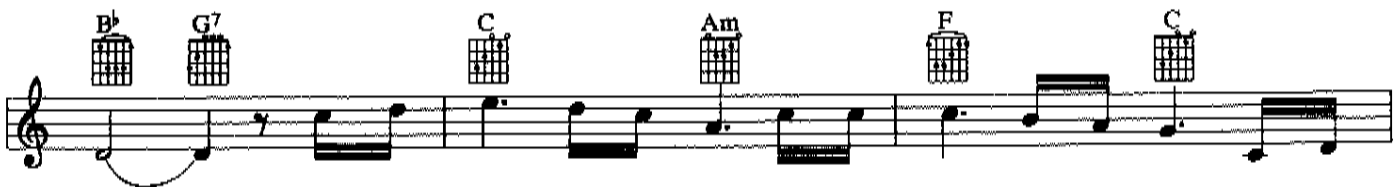
Còn gì nữa đâu. Sương mù đã lâu. Em đi về cầu mưa ướt áo. Đường phượng bay mù không lối



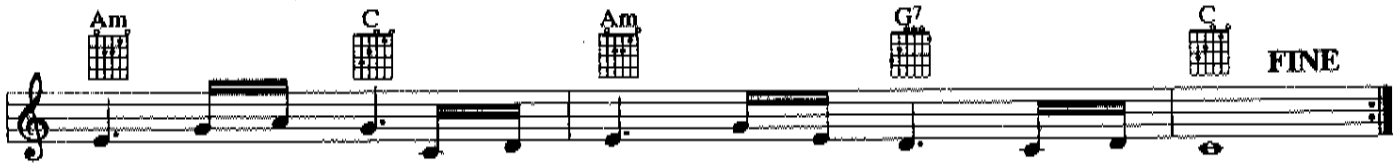
vào. Hàng cây lá xanh gần với nhau. Người ngồi xuống mây ngang đầu. Mong em



qua bao nhiêu chiều. Vòng tay đã xanh xao nhiều. Ôi! Tháng năm gót chân mòn trên phím



du. Người ngồi xuống xin mưa đây. Trên hai tay cơn đau dài. Người nằm



xuống nghe tiếng ru. Cuộc đời đó có bao lâu mà hững hờ.